

Arrest

nr. 160 871 van 27 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT loco advocaat Mr. K. PEPERMANS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren op 25 mei 1975 te Lagos.

*Op 12 oktober 2015 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 30 november 2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) een beslissing tot **weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus** omdat geen geloof werd gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en asielrelaas. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 22 december 2015 door het arrest met nummer 159239. U diende hier tegen geen beroep in bij de Raad van State.*

U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 22 oktober 2015 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de DVZ. U blijft bij uw eerdere verklaringen en geeft als nieuw element aan dat u wel degelijk op de hoogte bent van de gezinssituatie van uw overleden homopartner. U legt bovendien enkele documenten voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek en die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U legt bovendien een fax voor van een medisch document waaruit moet blijken dat uw partner overleden is. Zoals alle documenten die u voorlegt, betreft het een fax waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van de voorgelegde stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas, die onder meer betrekking had op uw relatie.

Verder verklaart u dat u wel degelijk op de hoogte bent van de gezinssamenstelling van uw overleden partner, N.E.. U legt hiervoor een fax voor van de vader van N. alsook de gefaxte geboortebewijzen van enkele van zijn kinderen. Op zich geeft dit alleen aan dat u informatie heeft bekomen over de gezinssituatie van N.a. Het feit dat u nu deze documenten voorlegt, doet vooreerst geen afbreuk aan uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u een fax van een geboortebewijs voorlegt van een broer 'E.E.B.' volgens de verklaringen van de vader en E.E. volgens de geboorteakte, terwijl u deze naam niet heeft vermeld in het verzoekschrift van uw advocaat in uw eerste asielaanvraag (dd. 14/12/2015, p.7), waar u alle broers en zussen van uw overleden partner zou hebben vernoemd. Daarnaast legt u een gefaxt geboortebewijs voor van C.E.N.E., een naam die de vader in zijn verklaringen niet heeft vermeld en die u ook niet vernoemt wanneer u een overzicht geeft van de broers en zussen van uw overleden partner (zie verzoekschrift dd. 14/12/2015, p.7).

Daarnaast legt u een fax voor van de advocaten van de familie E.. Dit document geeft echter geen nieuwe informatie. Bovendien legde u reeds dergelijk document voor tijdens uw eerste asielaanvraag en kan de beoordeling daarvan in uw eerste asielaanvraag hier herhaald worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de

elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het nonrefoulementbeginsel.

Er kan ten slotte nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert geboren te zijn in Lagos en in Edo-state te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.6), van afkomstig is, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de “motiveringsverplichting”, artikel 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“De bestreden beslissing onvoldoende nauwkeurig werd gemotiveerd en niet zorgvuldig werd genomen. De bestreden beslissing weigert om de tweede asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen omdat verzoeker geen nieuwe elementen naar voor brengt om zijn asielverhaal te bewijzen. De bijkomende verklaringen van verzoeker zouden slechts in het verlengde liggen van de aangehaalde motieven in zijn eerste asielverzoek, hetwelk werd afgewezen.

Verzoeker kan zich met de motivering niet verzoenen: volgens verzoeker tonen de nieuwe elementen wel degelijk aan dat hij een gevaar loopt in zijn land van herkomst, zodoende dit wel degelijk nieuwe elementen uit waarop een nieuwe asielaanvraag gestoeld kan zijn.

Verzoeker had bij zijn eerste asielaanvraag reeds documenten bijgebracht die de motieven in zijn asielaanvraag kunnen staven. Deze bleken niet voldoende om zijn asielrelaas geloofwaardig te doen overkomen. Verzoeker heeft dan ook besloten bijkomende documenten op te vragen bij de familie van zijn partner in Nigeria teneinde zijn relatie en band met zijn partner aan te tonen en zodoende aan te geven dat zij wel degelijk een homoseksuele relatie hadden, waardoor hij ernstig in de problemen kwam en zelfs concreet diende te vrezen nadat hij veroordeeld werd tot de doodstraf en enkel en alleen voor het hebbe van deze homoseksuele relatie.

Eenvoudigweg stellen dat het CGVS eerder al omstandig motiveerde waarom aan de problemen van verzoeker omtrent zijn homoseksuele relatie geen geloof kan worden gehecht, zorgt ervoor dat asielaanvragers in principe nooit een geloofwaardige asielaanvraag kunnen indienen of een reeds ingediende 'ongeloofwaardige' asielaanvraag nooit kunnen herstellen.

Men wijst de oorspronkelijke asielaanvraag van verzoeker juist af omdat er niet voldoende objectieve elementen zijn die zijn verhaal zouden kunnen staven, wat in principe wil zeggen dat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig overkomt. Welnu, de bestreden beslissing bekijkt de nieuw voorgelegde elementen opnieuw en stelt simpelweg dat deze inhoudelijk de beweerde vervolgingsproblemen van verzoeker niet staven en niet opwegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker. Aldus, toetst de bestreden beslissing de bijgevoegde elementen wel aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, doch stelt het anderzijds dat nieuw bijgevoegde elementen nooit van die aard kunnen zijn om de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas op te heffen. De bestreden beslissing maakt het op die manier niet mogelijk om nieuwe elementen aan te brengen (buiten volledig andere motieven), terwijl dit wel degelijk in de wet/rechtspraak is voorzien. In casu worden de elementen, die niet als nieuw kunnen worden aanzien waardoor een beslissing tot niet-inoverwegingname wordt genomen, aldus wel elk op zichzelf beoordeeld, doch niet opnieuw bekeken in het licht van de asielaanvraag in het algemeen. De bestreden beslissing faalt dan ook in haar motivering.

Verwerende partij heeft aldus op geen enkele manier rekening gehouden met de werkelijke inhoud van de nieuwe documenten/nieuwe elementen door deze niet aan het asielrelaas van verzoeker te toetsen. De inhoud ervan werd slechts op zichzelf beoordeeld waarna eenvoudigweg werd geoordeeld dat deze het asielrelaas niet ondersteunen of de ongeloofwaardigheid niet kunnen opheffen. Verwerende partij faalt dan ook in zijn motivering door er van uit te gaan dat de bijgebrachte documenten nooit als nieuw en voldoende element kunnen worden aanzien omdat deze de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas nooit kunnen opheffen. De bijgevoegde documenten zijn wel degelijk nieuwe elementen waar rekening mee moet worden gehouden en die wel degelijk een beoordeling in het licht van het asielrelaas behoeven.

Hierdoor is verwerende partij dan ook onzorgvuldig geweest in haar bestuur: men had de nieuw bijgevoegde documenten wel degelijk moeten bekijken als nieuw element en daadwerkelijk moeten beoordelen aan de hand van de motieven van verzoeker."

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker de originele versies neer van de stukken die hij in het kader van onderhavige asielaanvraag op het commissariaat-generaal neerlegde (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De

kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.2. Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag bijgebrachte documenten, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek en die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U legt bovendien een fax voor van een medisch document waaruit moet blijken dat uw partner overleden is. Zoals alle documenten die u voorlegt, betreft het een fax waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van de voorgelegde stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas, die onder meer betrekking had op uw relatie. Verder verklaart u dat u wel degelijk op de hoogte bent van de gezinssamenstelling van uw overleden partner, N.E.. U legt hiervoor een fax voor van de vader van N. alsook de gefaxte geboortebewijzen van enkele van zijn kinderen. Op zich geeft dit alleen aan dat u informatie heeft bekomen over de gezinssituatie van N.a. Het feit dat u nu deze documenten voorlegt, doet vooreerst geen afbreuk aan uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u een fax van een geboortebewijs voorlegt van een broer ‘E.E.B.’ volgens de verklaringen van de vader en E.E. volgens de geboorteakte, terwijl u deze naam niet heeft vermeld in het verzoekschrift van uw advocaat in uw eerste asielaanvraag (dd. 14/12/2015, p.7), waar u alle broers en zussen van uw overleden partner zou hebben vernoemd. Daarnaast legt u een gefaxt geboortebewijs voor van C.E.N.E., een naam die de vader in zijn verklaringen niet heeft vermeld en die u ook niet vernoemt wanneer u een overzicht geeft van de broers en zussen van uw overleden partner (zie verzoekschrift dd. 14/12/2015, p.7).*

Daarnaast legt u een fax voor van de advocaten van de familie E.. Dit document geeft echter geen nieuwe informatie. Bovendien legde u reeds dergelijk document voor tijdens uw eerste asielaanvraag en kan de beoordeling daarvan in uw eerste asielaanvraag hier herhaald worden.”

In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan de blote bewering dat de beoordeling in de bestreden beslissing ertoe zou leiden dat *“nieuw bijgevoegde elementen nooit van die aard kunnen zijn om de geloofwaardigheid van een asielrelaas op te heffen”*. Daarmee weerlegt verzoeker geenszins de concrete motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem neergelegde documenten in het kader van zijn tweede asielaanvraag. Terecht wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekers eerste asielaanvraag reeds werd beoordeeld door de Raad in het arrest nummer 159 239 van 22 december 2015, dat kracht van gewijsde heeft. Uit een lezing van dit arrest blijkt dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en aan zijn homoseksuele relatie met N.E.. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Het feit dat verzoeker ter terechtzitting de originele versies van zijn op het CGVS neergelegde document bijbrengt (rechtsplegingsdossier, stuk 9), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Evenmin doet het neerleggen van deze originele versies afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat deze documenten op zich geen afbreuk doen aan verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag en dat de namen van de erin opgenomen personen niet overeenstemmen met verzoekers eerdere verklaringen.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente motivering in de bestreden beslissing, die als vaststaand wordt beschouwd:

“Er kan ten slotte nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door geweldsdaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert geboren te zijn in Lagos en in Edo-state te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.6), van afkomstig is, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.3. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het nonrefoulementbeginsel.”

Er wordt geen gegrond middel aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

A. VAN ISACKER